

MÜSTEHCENLİĞİN MEŞRULAŞTIRILMASI

Sapkın düşünce sahiplerinin, "Allah, zulme uğrayan kimseler dışında kötü sözün açık açık söylenmesini sevmez. Allah, duyandır, bilendir" şeklindeki ayeti tahrif etmek suretiyle ahlaksızlık ve müstehcenliğin caiz olduğu yolundaki iddiasının İslam'la hiçbir ilişkisi bulunmamaktadır

3

سنه
S A N A D

Tr

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hamd âlemlerin rabbi Allah’a özgüdür, salat ve selam peygamberlerin en üstün olanı ve âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygambere, soyuna ve ashabına olsun.

GÜZELLİK DİNİ

Bu asırda ahlaksızlık ve müstehcenliğin yanı sıra sövmeye dair Kuran ve Sünnette çeşitli deliller bulunduğunu iddia eden aykırı bir ses yükselmiştir.

Bilindiği gibi kaçınılmaz olarak İslam inananları güzel söz söylemeye ve güzel iş yapmaya çağırmıştır. Aynı şekilde kendilerini iyiliğe ve güzel ahlaka, açık ve gizli ahlaksızlıklardan uzak durmaya teşvik etmiştir.

Bununla birlikte birileri kalkıp şu soruyu sorabilir: Tıpkı «Allah, zulme uğrayan kimseler dışında kötü sözün açık açık söylenmesini sevmez. Allah, duyandır, bilendir» ayetinde olduğu gibi mazlumun kendisine zulmeden kimseye karşı kötü söz söylemesine İslam cevaz vermemiş midir?

Nitekim bu asırda yükselen aykırı bir ses çok garip bir iddiada bulunuyor. Diyor ki bu ses; ahlaksızlık ve müstehcenliğin yanı sıra sövmeye dair Kuran ve Sünnette deliller var!¹

Ama mazlumun zalime karşılık vermesi durumunda ahlaksızlık ve müstehcenliğin Allah Teâlâ’nın ve peygamberinin gösterip ilettiği yollardan biri olması makul bir şey mi?

1 Nisa : 148

Delilsizlik → yanlış anlama

Allah, risaletlerini Peygamber efendimizi göndermekle tamamlamış, ondan sonra dini de, kesintisiz delil (senet) yoluyla devralan ümmetin alimleri aracılığıyla korumuştur. Dolayısıyla bu dini doğru anlama silsilesi bu delille (senet) olmuştur. Bu doğru anlayıştan da ancak bu dinin surlarına delil (senet) olmaksızın dalan kimseler sapar.

Öyleyse herhangi bir insandan zulüm gören kimse ile ilgili ayetten sapkın görüşlere sahip kimseler ne anlıyor?

Bu kişiye sövüp küfretme, dolayısıyla kendisine çirkin kötü sözler söyleme hakkı olduğunu.

Sövgü ve küfrün kötü davranışın karşılığı olduğunu.

Düşünüyorlar ama böyle bir hakkın var olduğu kuruntusu kendilerini bu ahlak dışı üslupta ileri gitme noktasına sürüklemiştir.

Delilsizlik → yanlış anlama → kötü anlayış

BunlaryüceAllah'amüstehcenliği yamayarak yüce peygamberinin de bunu meşru kıldığını iddia ederken, ahlaksızlık ve ağza alınmayacak sözler söyleme noktasında kendi pervasızlık ve küstahlıklarına şeri bir kılıf uydurarak kendi sorunlu ruhsal güdülerini doyurmaya çalışıyorlar. Ardından kalkıp bunun şeri olarak caiz olduğunu, hatta yapılması gereken bir şey olduğunu iddia ediyorlar!

Birinci Şüphe

Delil : ﴿Kaba saba bu da yetmiyormuş gibi soysuz﴾²

Yanlış Anlayış : Ahlaksızlık ve kötülük niteliğinin istisna değil asıl olarak kabul edilip yakıştırılması.

Doğru Anlayış : Bu nitelik, insanlardan gizli tutulmayan bir gerçeğin ifade edilmesi için belli başlı bir durumla ilgilidir.

“kaba saba, soysuz (el-utullu ez-zenim³)”in anlamı şu; evlatlık, bir kavimden olmamasına rağmen o kavme yamayan kimse. O da Velid bin el-Muğire ya da şer olarak bilinen kimsedir.⁴

İkinci Şüphe

Delil : ﴿...Ama o, dünyaya saplanıp kaldı da kendi heva ve hevesine uydu. Onun durumu köpeğin durumu gibidir: Üzerine varsan dilini sarkıtp solur; kendi hâline bıraksan dilini sarkıtp solur. İşte bu, ayetlerimizi yalanlayan toplumun durumudur...﴾⁵

Ayeti ile yine ﴿Tevrat’la yükümlü tutulup da onunla amel etmeyenlerin durumu, ciltlerle kitap taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah’ın ayetlerini inkâr eden topluluğun hâli ne kötüdür!﴾⁶

Yanlış Anlayış : Belli bir eksiklik niteliği olan “ahlaksızlık” niteliğinin, söyledikleri gibi yüce Allah’a yakıştırılmasıdır. Bu afetin kaynağı ise Arap dilinin benzetme ile ilgili kurallarının, dolayısıyla benzetme ile niteleme arasındaki farkın bilinmemesidir.

Doğru Anlayış :

Hakim olan şey Arap dilidir, çünkü onların düşünüş mantığı niteliğindedir. Arap edebiyatında halifeyi şu sözlerle öven şair hikayesi var: “Sen sadakatte köpek gibisin, musibetlere karşı

2 Kalem : 13

3 Mefatihü'l-Gayb, Fahrüddin er-Razî, Kalem Suresi’nin Tefsiri (607/30)

4 Camiu'l-Beyan, et-Taberi, Kalem Suresinin Tefsiri (164/23); İbni Kesir Tefsiri (212/8); İbni Atiyyenin Tefsiri (347/5); Kurtubî Tefsiri (231/18)

5 Kalem : 13

6 62:5

koymada ise teke gibi". Burada kastedilen şey küfür ve sövgü değil örnek verme yoluyla nitelemedir.

İşte Allah da bunlara kitap taşıyan bir eşeğin halini örnek vermiştir; bu eşeğin bu kitaplardan aldığı tek nasip, herhangi bir ilim ve anlama söz konusu olmaksızın onları taşımaktan ibarettir.⁷ Öğüt versen de yolundan sapar salıversen de yolundan sapar. Tıpkı köpek gibi, kovsan da havlar, kendi haline bıraksan da havlar. Bunun bir benzeri de aynı şekilde şudur : «Onları doğru yola çağırırsanız size uymazlar. Onları çağırırsanız da, sussanız da sizin için birdir» (Araf - 193)⁸. Burada maksat bu durumun kötülenerek kınanmasıdır, insanların gözünden çıkarılması, kendilerinin şeri hükümleri uygulamayı ve Allah ve peygamberine uymayı da kapsayan olgunluğa davet edilmesidir.⁹

“Ahlaksızlık” niteliğinin, söyledikleri gibi yüce Allah’a yakıştırılmasıdır. Bu afetin kaynağı ise Arap dilinin benzetme ile ilgili kurallarının, dolayısıyla benzetme ile niteleme arasındaki farkın bilinmemesidir!

Üçüncü Şüphe

Delil: Ebu Bekir es-Sıddık'ın (RA) “Lat'ın bızırını emen”, Hamza bin Abdulmuttalib'in (RA) de “Bızır kesen kadının oğlu” şeklindeki sözü.

Yanlış Anlayış: Madem ki bu gibi laflar, sahabe-yi kiramdan olan kimseler tarafından söylenmiştir, o zaman caizdir.

Doğru Anlayış: Masum olmayan kimselerin tutumlarından oluşan davranışlar masum olan kimsenin kararlaştırmış olduklarının aksine delil olmaya elverişli değildir.

Aynı şekilde güzel ahlak ve iyi hasletlerle öne çıkmış bir adamın

⁷ Taberî Tefsiri

⁸ Bağavî Tefsiri

⁹ Bakınız Tahrir ve Tenvir Tefsiri, el Tahir bin Aşur (213 / 28); Zadu'l-Mesir Tefsiri, Ebî'l-Ferec el Cevzî (281 / 4); Kurtubî Tefsiri (94 / 18)

hayatını bir kenara bırakıp bu kişi hakkında tekrarlanmamış ve benzeri olmayan bir davranıştan hareketle hüküm verip bu davranışı esas alınacak bir ilke ve temel olarak ele almak doğru olmaz.

Dolayısıyla Ebu Bekir es-Siddik (RA) efendimizin sözü, eğer kendisi tarafından söylendiği doğruysa, Urve bin Mesud'un Peygambere (SAV) "etrafında kaçıp seni terk edecek bir ayak takımı olduğunu görüyorum" demesine sinirlenince bu şahsa can sıkıntısıyla cevap verirken söylenmiş bir sözdür.

Hamza (RA) efendimizin söylediği söz ise Uhud savaşında Siba bin Abduluzza'ya söylediği bir söz olup karşı karşıya geldiklerinde söylemiştir ona. Tam da çarpışmaların kızışıp öfke zirveye çıktığı bir sırada. Nitekim annesi olan Ummu Enmar Mekke'de sünnetçilik yapıyordu. İşte burada öfke anında yakışık kalmayan lafların ağızdan çıkması ile müstehcenliğin meşrulaştırılarak bir temele oturtulmaya ve sünnetmiş gibi yaymaya çalışma arasındaki fark ortaya çıkar.

Allah Resulü (SAV) der ki :

**"mümin kimseyi kötülemez,
lânet etmez, kötü söz ve ağza
alınmayacak ahlaksız söz
söylemez"**

Peygamberin Kılavuzluğunda Asla Olan Şey Nedir

Sünnette Müslüman kimsenin kötü davranan kimselere nasıl davranacağı noktasında Müslüman ahlakının hangi ilkelere dayanacağını ortaya koymuştur:

Aişe'den (RA) şöyle dediği aktarılmıştır: Bir grup Yahudi Peygambere (SAV) gelerek üzerine ölüm olsun dediler. Aişe de onlara: Sizin de üzerine olsun Allah'ın laneti de, Allah'ın öfkesi de. Bunun üzerine dedi ki: "Dur bakalım Aişe, şefkatli olmaya bak. Şiddetten ve çirkin sözden uzak dur". Dedi ki: Dediklerini duymadın mı? Dedi ki: "Ya sen benim dediğimi duymadın mı? Ben onlara karşılık verdim ve benim dileğim kabul edilir. Oysa onların dileği kabul edilmez".¹⁰

Abdullah bin Mesud'tan (RA) şu söz aktarılmıştır: "Peygamber (SAV) şöyle demiştir: mümin kimseyi kötülemez, lânet etmez, kötü söz ve ağza alınmayacak ahlaksız söz söylemez".¹¹

Cabir bin Semura'dan da (RA) şöyle dediği aktarılmıştır: "Peygamberin (SAV) meclisinde oturuyorduk. Babam Semura da önümde oturuyordu. Allah Resulü (SAV) dedi ki: Çirkin söz, ahlaksızca söz söylemenin İslam'da yeri yoktur. İnsanların en iyi Müslüman olanı en güzel ahlaklı olanıdır".¹²

10 Buhari, Peygamberin (SAV) Çirkin Söz Söylememesi Babı : 6030

11 Tirmizî, Lanet İle İlgili Söylenenler Babı, Hadis : 1977

12 Ahmed rivayet etmiştir. Basralıların mesnedi. Cabir bin Abdullah hadisi : 20831

Ümmetin alimleri ayeti doğru anlamış anlamını da doğru vermişlerdir. Bu konuda sahabe, tabiin ve tefsircilerden bazılarının söylediği sözler şöyledir:

Ümmetin büyük alimi olan Abdullah bin Abbas (RA) (H. 17)

Diyor ki : Allah, mazlum olması haricinde bir kimsenin başka bir kimseye beddua etmesini sevmez. Yalnız mazlumun kendisine zulmeden kimseye beddua etme ruhsatı verilmiştir. Çünkü Allah (zulme uğraya hariç) demiştir. Yine de sabredecek olursa bu onun için daha hayırlıdır.¹³

İmam Hasan el Basrî (H. 110) :

Diyor ki : Adam adama zulmeder de zülme uğrayan diğerine beddua eder. Bu durumda şöyle desin : Allahım ona karşı yardım et bana, hakkımı al ondan. Yine kendisinden aktarılan bir rivayette diyor ki : kendisine zulmeden kimseye beddua etmesi konusunda kendisine ruhsat verilmiştir, ancak ona saldırması diye bir şey yoktur.¹⁴

İmam Mucahid bin Cebir (H 104) :

Diyor ki : adam adamı ağırlar da o kendisini ağırlamaz ya bu durum da kendisine yapmış olduğu şeyi açıklamasına, yani “beni ne kabul etti ne de ağırladı” demesine ruhsat vardır.¹⁵

13 İbni Kesir Tefsiri : 422 / 2

14 Bir önceki kaynak

15 Ahmed rivayet etmiştir. Basralıların mesnedi. Cabir bin Abdullah hadisi : 20831

Delilin (Senet) Varlığı ➡ Doğru anlama ➡ Senet Zinciri

Ümmetin alimleri bu doğru anlayış konusunda ve affetmenin daha iyi olduğu noktasında görüş birliğine varmıştır. Dolayısıyla ağzı bozuk olmak ve çirkin söz söylemekten tamamen uzak bir anlayış benimsemişlerdir. Bunu çoğu tefsir kitabında buluruz. Örnek olarak:

Ayeti Doğru Anlayışla ve Dosdoğru Delillerle Tefsir Eden Alimler :

İbni Cerir el Taberi (h 310) Tefsiri
Mukatil bin Süleyman (h 150) Tefsiri
Zeccac (h 311) Kuran'ın Manaları ve İrabı
Abdurrezzak bin Humam el Sanani (h 211) Tefsiri
El Salebî (h 427) Tefsiri
İbnu Ebi Hatim (h 327) Tefsiri
El Bağavi (h 510) Tefsiri
Ebu Muzaffer el Samani (h 489) Tefsiri
El Bahru'l-Muhit (h 745) Tefsiri
İbni Atiyye (h 542) Tefsiri el Muharraru'l-Veciz
Razi (h 606) Tefsiri
Ebi Ferec el Cevzi (h 597) Tefsiri Zadu'l-Mesir
Nesefi (h 710) Tefsiri
El İzz bin Abdusselam (h 660) Tefsiri
Kurtubi (h 671) Tefsiri
El Hazin (h 741) Tefsiri
Ebussuud (h 982) Tefsiri
Celaleyn (h 864) Tefsiri
Merağî (h 1371) Tefsiri
Fethu'l-Beyan Fi Makasidi'l-Kuran (h 1307) Tefsiri

Facia à Kötü Anlayış ➡ Yanlış Anlama ➡ Delilsizlik

Sapma önce küçükten başlar ama daha sonra genişler ve delillere dayanan ümmetin alimlerinin anlayışına dönülmemesi durumunda yayılır. Yanlış anlama noktasındaki sapmanın genişlemesiyle dine ve dinin mensuplarına demagojiler ve musibetler meydana gelir.

Hatalı Anlayışın Yayılmasıyla Şeriate Yapılan Saldırının En Belirgin Sonuçları Nelerdir?

- Dinin ilkelerinden olduğu gerekçesiyle ahlaksızca çirkin lafların yayılması.
- İnsanların ruhlarında, yüce İslam ahlakı manzumesine duyulan güvenin sarsılması.
- İslam'ın düşmanları, hatta bazı mensupları tarafından kötü ahlakı ve ahlaksızca çirkin lafları meşru gören bir din olarak nitelenmesi.
- Birçok genç Müslümanın zalime küfredip sövmenin, ona çirkin ve ağza alınmayacak laflar söylemenin şeri açıdan bir sakıncası bulunmadığını ve istenen bir şey olduğunu sanması.

Hasan el Basrî demişti ki :

Ona beddua **etmesin**, şöyle desin :
**Allahım ona karşı yardım et bana,
hakkımı al ondan.**

Allahın evini
yak...

Allahım yardım
et bana üstün kıl

ÖZET

- İslam güzel söz söylenmesini emreder ve insanın diğer insanlar ile ilişkilerinde her durumda buna teşvik eder.
- Hanif dindeki en temel ilke ağzı bozuk olmaktan ve çirkin söz söylemekten alıkoymaktır.
- Bazı aşırı uç örgüt mensuplarının zalime çirkin ve müstehcen laflarla küfretmenin şeriatla nasla sabit olduğu iddiası oldukça tehlikeli bir iddia olduğu gibi büyük bir suçtur da.
- Birçoklarının bulaşmış olduğu ağzı bozukluğu meşrulaştırmaya çalışmak.
- Müslümanın kıt emel, arzu ve görüş sahipleri intihalcilerin sapkınlık pençelerine av olmaması için şeri nasların anlaşılması konusunda muteber din imamlarına başvurulması.
- Dini tahrif etmeye ve zalimlere karşı koyma konusunda müstehcenlik ve ahlaksızlığı meşrulaştırma çabasıyla ahlaksızlığa bulaştırmaya karşı Müslüman kuşakların korunması büyük önem taşımaktadır. Böylece Müslüman kişiliğin, güzel ahlaka teşvik eden bir miras ile kötülük işleyip dindarlık iddiasında bulunan kimseler arasında bocalamasına engel olunmuş olur.
- “Allah, zulme uğrayan kimseler dışında kötü sözün açık söylenmesini sevmez. Allah, duyandır, bilendir” ayet-i kerimesinde, zalime karşılık verirken ya da ahlaksızca yakışık kalmayan laflarla hakaret etmek için herhangi bir müstehcenlik ya da ahlaksızlık alameti bulunmamaktadır. Hanif dinimiz yukarıda da belirtildiği gibi asıl olarak bu fiillerden alıkoymuştur.

“İnsanların cehennemde yüz üstü kapaklanmalarına neden olan şey dillerinin devşirdiklerinden başka bir şey midir?”

Hadis-i Şerif¹⁶

SAPTIRMA VE İNTİHAL DİZİSİ

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: “Bu ilmi (Kur’an ve Hadisler) her haleften takva sahipleri muhafaza ederler. Aşırıcuların tahrifini, batılların intihalini ve cahillerin tevilini dinden uzaklaştırırlar”.¹⁷

Sakat ve yanlış düşüncelere sahip olanlar, Allah’ın (c.c.) sözlerini ve onun resulü Hz. Muhammed’in (s.a.v.) kelamını selef-i salihden miras edilen ilmi metoduna aykırı bir biçimde ve vahi ilahinin büyük değer ve maksatlarına uymayacak biçimde anlamışlardır.

Gayrimüslimler için indirilen Kur’an-ı Kerimin bazı ayetlerine değinmişlerdir. Hatta istisna olarak geçen ayetleri ele almış, onları genel hüküm saymışlar ve Müslüman kesimin avamlarının akıllarına yanlış ve vahim bir şekilde yerleşmiş hatta kavram oluşturmaya neden olmuşlardır. Allah’ın sözlerini ve onun peygamberinin hadislerini tahrif etmişlerdir. Bu da Hanif olan İslâm dinine hiç ilgisi olmayan davranış ve tepkiler doğurmuştur.

Bu seride, bu yanlış ve sakat düşüncelere sahip olanların, Allah’ın ve Peygamber efendimizin sözlerini tahrifi, şeri hükümlerde sapma ve yanlış mefhumları benimseme gibi yanlışlarını tanıyoruz. Bu da onları Allah’ın ve resulünün muradını ve selefi salih anlamadan ayrı hale düşürmüştür.

17 Meşhur hadis olup İbn Abd el-Bâr onu tashih etmiştir. Ahmed İbn Hanbel’den onun sahih bir hadis olduğunu rivayet edilmiştir.

